

veðrið í betring, men um tað var tí Páll nýtti høvið at rósa tí fyrri góðan atburð, er helst óvist. Faðir Páll, Niels á Reynatúgvu sáli, var annars maðurin, ið skuldi seta fyrst stevnuna, sum var hildin í 1976, men hann gloymdi seg burtur á út-róðri, og bleiv ov seinur til setanina. Tíðarandin tók hetta sjálvsagt við einum stórum smíli. Óðrvísi hevði helst verið í dag, um lögtingsmaðurin Páll hevði gloymt tíð og stað. Hann fróðdist annars um fram-burðin í oynni og gleddist um at hava sett bógv í Sand-oynni, eftir langa útlegd.

Róðu kapp

Leygardagurin hevði nóg at bjóða øllum aldursból-kum, og hóast ælaveður av og á gjørdi sitt til, at klædn-apløg gjørdust vát, so hugnaðu stevnufólkini sær óført. Sandingar og skopun-ingar róðu kapp á vágni, og tað vísti seg, at heimasands-menninir og kvinnurnar vóru stinnari við árunum. Sands Forminnsfelag hevði framsýningar í Aks-el'sa handli á Grótteigum og í húsunum í Koytu. Børnini hugnaðu sær á besta spæli-plássinum í bygðini, niðri á Sand, róðu í ánni, sótu á hestbaki, runnu postarenn-ing o.s.fr. Út á seinnapartin byrjaði »gongan« so spak-uliga. Gingið verður á dyrn-ar og nærum allaðastni slepst inn. Blíðskapurin er óføgur og fólk eru í góðum

lagi, sungið verður av full-um hjarta, og ikki so sjáldan hava menn hug at triva í kvæðaskaldskapin mikla. Dansiringurin í stovuni ella køkinum fær ein at hugsa um dansin, soleiðis sum hann hevur yvirlivað gjøgnum tíðirnar, dansaður og kvøðin í trongum roykstov-um við einum heilt serligum stemningi av felagsskapi og nærleika.

Tá steypar vóru tømdir allir, nógvir í hvussu so er, og klokkan nærkaðist mið-nátt, myrkrið hevði vunnið á ljósinum og hjá nógvum hevði óskilið vunnið á skil-inum, leitaðu fólk sær undir Føroya Banka at líða á Finn Olsen útiseti. Finnur tosaði í romantiskum vendingum um Sands bygd sum verandi hjartaróttin í huga hansara. Óspiltu náttúru, ið uppvals-andi børn njóta sum paradís á jørð.

Sambastemningurin helt á alla leygarnáttina. Áhugað fót bóltsfólk tosaðu enn um tað syrgiliga, at Dan-mark ikki megnaði at basa rútmunum úr Suður Amer-iku, onnur staðfestu bert, at fót bóltsslið í gulum spæli-blusum ofta vinna!!!

Sunnudagin skuldu gulu B71'ararnir leika móti Sumba, men hetta bleiv til onki, tí ikki lá fyrri hjá teim-um at koma norður. Tó, eitt sindur av ítrótti fingi tey áhugaða, tá einasti súkklar-in í oynni, Sverri Mohr Ed-vinson royndi seg móti nøkrum minni royndum

súkklarum av Sandi. Sverri vant burtur úr móttøðu-monnum og gjørdist vinnari. Á teimum báðum næstu plássunum endaðu Clementsen brøðurnir Jóan Petur og Róin.

Rós til Virkið

Sandoyarstevnan 1998 var eitt vælskipað tiltak. Ung-mannafelagið Virkið eigur rós uppiborið so væl sum alt annað ólönt frítíðarar-beiði í hesum landi. Vón-andi fær hetta risastóra ar-beiðið ta viðurkenning, tað hevur uppiborið. Figgjar-liga er stevnan eitt gott í-skoyti, og eg ivist onga løtu í, at fyrireikararnir gleðast um stóru undirtøkuna. Stevnufólkini munnu nokk ikki klaga, við undantaki kanska av onkrum ørvitis-fiski, sum enn ikki hevur gjørt landgongd og berjst í brimgarðinum. Ørvitisfisk-ar ella ikki, Brasilia spældi týskvöldið móti Hollandi og vónandi gjørdur fiskarnir landgongd, áðrenn tann dysturin fór í gongd, tí tað var eitt brak av einum fót-bóltsdysti! Um fyra ár er stevnan aftur á Sandi. Kom-andi trý árin verður hon í Skálavík, Húsavík og Skop-un. Um fyra ár er aftur HM-fót bóltur, og stuttligt verður at síggja føroyska lands-liðið í endaspælinum júst móti gulkløddu brasiliu-monnum. Tá fara vit aftur at dansa samba heima á Sandi!!!

Heimasandsmenn gingu húsagongd á stevnuni